

پرسی کوتاه، پاسخ کوتاه

ارتباط با بی نماز

ارتباط با فردی که نماز نمی خواند، چگونه باید باشد؟

۱. آدمی همان طور که می تواند بر محیط، دوستان، خواهر و برادر خود تأثیر بگذارد، از آنها نیز تأثیر می پذیرد. اگر یکی از دوستان ما یک لطیفه خنده دار تعریف کند، ما می خندیم و اگر یک حرف زشت به ما بزند، از دستش ناراحت می شویم. چرا انسان با شنیدن یک حرف، خوشحال و با شنیدن حرف دیگری، ناراحت می شود؟ از این مطلب، می توان یک قانون به دست آورد که انسان اثرپذیر است؛ اگر چه افراد در این زمینه متفاوت می باشند.

۲. در مورد سوال شما باید بگوییم که نمی توان یک حکم کلی داد و گفت که با کسی که نماز نمی خواند، باید ارتباط نداشته باشیم و یا ارتباط داشته باشیم؛ زیرا حکم نزدیکان و دوستان و اثرپذیری شما و اثر گذاری تان، در این مسئله باید مورد بررسی قرار گیرد. اگر این شخص از افرادی است که جزء خویشان نزدیک شما محسوب می شود، نمی توانید به خاطر نماز نخواندنش، ارتباطتان را با او قطع کنید؛ زیرا این کار، ترک صله رحم و حرام می باشد. ارحام عبارتند از: والدین، فرزندان، عموها، خاله ها، عمه ها، دایی ها و فرزندان آنها.

۳. اگر رفت و آمد با ارحام، باعث اثرات سوء بر شما می شود و ممکن است در نماز خود دچار سهل انگاری شوید، لازم است که به حداقل ارتباط، مانند تلفن زدن و رفت و آمد اندک بسنده کنید.

۴. اگر کسی که نماز نمی خواند، جزء دوستان شما باشد و می دانید و یا احتمال می دهید که ارتباط با او، ممکن است وی را به نماز بکشانند و یا اثرات خوبی بر او بگذارد، با او ارتباط داشته باشید و البته مراقب باشید که بر شما اثر نگذارد. بدانید که مهم خود شما هستید و بعد در حد توان، باید به دیگران توجه کنید.

۵. اگر در ظاهر مسلمان هستند، رابطه با آنها، اشکال ندارد و خوردن از غذای آنها تا وقتی که یقین به نجاست یا حرمت آن نداشته باشید، اشکال ندارد؛ به ویژه در موردی که احتمال هدایت آنها را می دهید و در حد امکان، باید آنها را نصیحت و امر به معروف کنید و با اخلاق اسلامی با آنها رفتار کنید و اگر اخلاق و رفتار آنها در شما یا سایر افراد خانواده، تأثیر منفی بگذارد، رابطه را قطع کنید.

حجاب در ادیان گذشته

آیا در ادیان یهودیت و مسیحیت، حکم حجاب برای زنان و مردان وجود داشته است؟

بر طبق تورات و انجیل و حتی گفته های باقی مانده از زرتشت، حجاب بر زنان واجب بوده و نگاه به نامحرم، حرام بوده

است و حتی حجاب در بعضی از ادیان الهی گذشته، کمی سخت تر از حجاب اسلامی بوده است؛ هر چند امروزه به آن پای بند نیستند. شایان ذکر است که تا سده های اخیر تصاویری که از حضرت مریم علیهاالسلام نقاشی می شد، با حجاب کامل بوده، حتی صورتش را نیز نقاشی نمی کردند؛ اما امروزه صورتش را به صورت باز و حتی گاهی با آرایش به تصویر می کشند و نیز در فیلم ها و سریال هایی که مربوط به گذشته مسیحیان است، زنان دارای حجاب و پوشش مناسبی هستند. بنابراین، این نوع پوششی که امروزه در میان زنان یهودی و مسیحی می بینیم، حتی با سابقه تاریخی آنان منافات دارد.^۱

در کتاب مقدس یهودیان آموزه های فراوانی یافت می شود که در آنها به طور صریح یا ضمنی، بر حجاب و پوشش زن و مسائل مربوط به آن، تأکید شده است. شیوه عملی یهودیان مبنی بر استفاده از روپوش های بلند و برقع و روبند (که بارها در تورات آمده است)، جدا بودن محل عبادت زنان از مردان، منع گفت و گوی علنی مردان و زنان، ایراد خطابه زنان از پشت پرده و... همه نشان از سخت گیری و شدت عمل در قوانین و سیره یهودیان درباره کیفیت پوشش است.^۲

«مسیحیت نه تنها احکام شریعت یهود را درباره حجاب زنان تغییر نداد، بلکه قوانین شدید آن را استمرار بخشید و در برخی موارد، با تأکید بیشتری، حجاب را مطرح کرد^۳». در کتاب مقدس مسیحیان، آیاتی درباره لزوم عفت، آراستگی زن به وسیله حیا، پرهیز از آرایش با جواهرات و بافتن مو و نیز وجوب پوشاندن موی سر، دوری گزیدن از هر چیز تحریک آمیز و... آمده که احکام فقهی کلیسا را ترسیم می کند و شدت آن را نسبت به شریعت یهود، نشان می دهد.^۴

پاپ ها و کاردینال ها نیز دستوراتی مبنی بر رعایت کامل حجاب، وجوب پوشش صورت، دوری از نگاه به نامحرم و پرهیز از هرگونه جواهرات و تزیین موی سر، صادر کرده اند.^۵ تمام این موارد، نشان می دهد که گرایش به پوشش، امری فطری است و سابقه ای طولانی دارد.^۶

پی نوشت:

۱. ک: علی محمدی آشنانی، حجاب در ادیان الهی؛ غلام علی حداد عادل، فرهنگ برهنگی و برهنگی فرهنگی.

۲. حجاب در ادیان الهی، یاقوت، قم ۱۳۷۸، ص ۱۰۳ - ۱۱۵.

۳. مریم معین الاسلام، پوشش و آرایش از دیدگاه پیامبر اعظم، مرکز پژوهش های اسلامی صدا و سیما، قم ۱۳۸۶،

۴. انجیل، رساله پولس، باب ۲، آیه ۹ تا ۱۱؛ «و همچنین زنان خویشتن را بیارایند به لباس حیا و پرهیز؛ نه به زلف ها و طلا و مروارید و درخت گران بها؛ بلکه چنان که زنانی را می شاید که دعوای دینداری می کنند به اعمال صالحه.»

۵. حجاب در ادیان الهی، پیشین، ص ۱۲۰ - ۱۲۱ و ۱۳۹.

۶. سید ابراهیم حسینی، حقوق زن.